

การรับรู้ภาวะเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 และพฤติกรรมประหยัด ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม

Economic Perception During 2008 – 2009 and Economical Behaviors of Siam University's Students

ขวัญใจ อุณหวัฒน์ไพบูลย์¹

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเศรษฐกิจโลกกำลังผันผวน ผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการลดคำสั่งซื้อ โดยเฉพาะจากตลาดต่างประเทศทำให้ผู้ประกอบการร้อยละ 10.2 ปรับลดจำนวนลูกจ้างประจำ และร้อยละ 19.1 ลดจำนวนลูกจ้างชั่วคราว นอกจากนี้ยังปรับลดเวลาการทำงานปกติถึงร้อยละ 8.3 การศึกษาถึงการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง 2551-2552 จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนที่จะทำการศึกษา และเมื่อศึกษาแล้วพบว่า การรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษายู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามเพศระดับชั้นปีการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า การรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจเพศหญิงและชายไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญที่ 0.5 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ต่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 3, 2 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3, 2 จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมประหยัดสูงมกว่านักศึกษาชายคิดเป็น 13.8% ระดับนัยสำคัญ .05 ระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนการรับรู้ภาวะเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือทางบวก ค่าความสัมพันธ์ Pearson Correlation เท่ากับ .143 ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .005

Abstract

At the present, world economies are fluctuating. Entrepreneurs in Thailand will be affected by reduced purchase order, especially from the foreign market. This will in turn result into reduction of permanent employees at 10.2 percent and temporary employees at 19.1 percent. Office hours will also be reduced at 8.30 percent. It is therefore important to study the level of acknowledgement of the economic crisis in B.E. 2551-2552. The results of study showed that there is a high level of acknowledgement for economic crisis in B.E. 2551-2552 while there is an intermediate level of economizing behavior of students. When classified according to sex, grade of academic year, and

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

learning achievement, the result was acknowledgement for economic crisis of female and male, the difference is not significant at .05. The level of acknowledgement of the economic crisis in B.E. 2551-2552 of 4th grade students is different from the 3rd grade and 2nd grade students; while the level of acknowledgement for economic crisis in B.E. 2551-2552 of 3rd grade students, 2nd grade students is not different at the significance level of .05. The level of acknowledgement for economic crisis in B.E. 2551-2552 as classified according to learning achievement shows no difference at the significant level of .05. The economizing behavior of the female students is better than the male students at 13.8 percent at the significance level of .05. The economizing behavior as classified by learning achievement was not different at the significance level of .05. The level of acknowledgement for economic crisis in B.E. 2551-2552 and the level of economizing behavior of students have a direct and positive relationship. The relationship's coefficient is equal to .143, and significant (Z2-tailed) at the level of .005.

ในชีวิตประจำวันมนุษย์เราสัมพันธ์กับเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิดในทุกเพศทุกวัยและยิ่งตอนนี้เศรษฐกิจโลกกำลังผันผวน ธุรกิจจึงจำเป็นต้องปรับตัวและเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในปี 2552 เพื่อรักษาธุรกิจให้รอดท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจถดถอยที่ได้รับผลกระทบ จากการลดคำสั่งซื้อโดยเฉพาะจากตลาดต่างประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการร้อยละ 10.2 ได้ปรับลดจำนวนลูกจ้างประจำ และร้อยละ 19.1 ลดจำนวนลูกจ้างชั่วคราว นอกจากนี้ยังมีการปรับลดเวลาการทำงานปกติ และงานล่วงเวลาด้วย ถึงร้อยละ 8.3 อย่างไรก็ตามวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศไทยจะยังคงถดถอยอย่างต่อเนื่อง และใช้ระยะเวลาในการฟื้นฟูเศรษฐกิจค่อนข้างยาวนาน การศึกษาถึงการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วงพ.ศ. 2551-2552 จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนเพื่อสำรวจว่า ประชาชนมีการรับรู้ถึงภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วงพ.ศ. 2551-2552 ที่กำลังเกิดขึ้นหรือไม่ และมีพฤติกรรมประหยัดอย่างไรในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา และทำการศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วงพ.ศ.2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปีการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในด้านข้อมูลพื้นฐานแก่งานวิจัยอื่น ในด้านการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ทราบว่าในขณะที่ประชาชนประสบปัญหาภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ นักศึกษามีพฤติกรรมประหยัดที่เหมาะสมหรือไม่ ถ้าผลการวิจัยปรากฏว่ายังมีนักศึกษาที่มีการปฏิบัติตนไม่เหมาะสม จะได้รับแรงกระตุ้นโดยใช้สื่อต่างๆ เข้าช่วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	150	39.7
หญิง	228	60.3
รวม	378	100.0
ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	126	33.3
ชั้นปีที่ 3	126	33.3
ชั้นปีที่ 4	126	33.3
รวม	378	100.0
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	124	32.8
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	172	45.5
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	82	21.7
รวม	378	100.0

ตารางที่ 1 แสดงการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552

ระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552	เกณฑ์การให้คะแนน	N	ร้อยละ
ระดับ 5 (มากที่สุด)	85-100	87	23.0
ระดับ 4 (ค่อนข้างมาก)	69-84	272	72.0
ระดับ 3 (ปานกลาง)	53-68	19	5.0
ระดับ 2 (ค่อนข้างน้อย)	37-52	-	
ระดับ 1 (น้อยที่สุด)	20-36	-	
คะแนนเฉลี่ยกลุ่มนักศึกษา		79.83	

จากตารางที่ 1. พบว่านักศึกษามีความการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วงพ.ศ.2551-2552 ค่าเฉลี่ยของผลรวมการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ เท่ากับ 79.83 อยู่ในระดับ 4 (ค่อนข้างมาก)

ตารางที่ 2 แสดงระดับพฤติกรรมประหยัด

ระดับพฤติกรรมประหยัด	เกณฑ์การให้คะแนน	N	ร้อยละ
ระดับ 3 (สูง)	47-60	92	24.3
ระดับ 2 (ปานกลาง)	34-46	284	75.1
ระดับ 1 (ต่ำ)	20-33	2	0.5
คะแนนเฉลี่ยกลุ่มนักศึกษา		43.79	

จากตารางที่ 2. นักศึกษามีพฤติกรรมประหยัดโดยมีค่าเฉลี่ยของผลรวมของพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาเท่ากับ 43.79 อยู่ในระดับ 2 (ปานกลาง) นักศึกษามีพฤติกรรมประหยัดสูง จำนวน 92 คน คิดเป็น 24.3% นักศึกษามีพฤติกรรมประหยัดปานกลางจำนวน 284 คน คิดเป็น 75.1% นักศึกษามีพฤติกรรมประหยัดต่ำจำนวน 2 คน คิดเป็น 0.5%

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ

เพศ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig
ชาย	150	78.61	7.414	-2.934	.004
หญิง	228	80.64	5.929		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 3 พบว่าการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ของนักศึกษาชายมีระดับการรับรู้ค่าเฉลี่ย 78.61 และนักศึกษาหญิงมีระดับการรับรู้ค่าเฉลี่ย 80.64 นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 (นักศึกษาหญิง มีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 สูงกว่านักศึกษาชาย)

ตารางที่ 4 แสดงการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ

ระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ระดับ 1 (น้อยที่สุด)	-	-	-
ระดับ 2 (ค่อนข้างน้อย)	-	-	-
ระดับที่ 3 (ปานกลาง)	13 (8.7%)	6 (2.6%)	19 (5.0%)
ระดับที่ 4 (ค่อนข้างมาก)	108 (72.0%)	164 (71.9%)	272 (72.0%)
ระดับที่ 5 (มากที่สุด)	29 (19.3%)	58 (25.4%)	87 (23.0%)
รวม	150 (100.0%)	228 (100.0%)	378 (100.0%)

จากตารางที่ 4 นักศึกษาเพศชายมีระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ค่อนข้างมากจำนวน 108 คนคิดเป็น 72%ของนักศึกษาชายส่วนนักศึกษาหญิงมีระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ค่อนข้างมากจำนวน 164 คนคิดเป็น 71.9%ของนักศึกษาหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์ (2509 : 142) พบว่าเด็กวัยรุ่นไทยใช้เวลาในการชมโทรทัศน์ถึงสัปดาห์ละ 13 ชั่วโมง เด็กที่อายุระหว่าง 10-21ปี ชมโทรทัศน์วันละไม่ต่ำกว่า 3 ชั่วโมง โดยเฉพาะวันหยุดและวันสุดสัปดาห์ ส่วนเกร็น (Glenn. : 171-174) ได้ศึกษาพบว่า การชมโทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่นชายและหญิงมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกันยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศานี สุวรรณพัฒน์ (2536)

ที่ศึกษาพบว่า การรับรู้ทางสังคมและการเมืองของนิสิตนักศึกษาชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามชั้นปี

ระดับชั้นปี	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ชั้นปีที่ 2	126	79	7
ชั้นปีที่ 3	126	79	6
ชั้นปีที่ 4	126	81	7

จากตารางที่ 5 พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ในระดับค่อนข้างมากมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 79 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ในระดับค่อนข้างมากมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 79 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ในระดับค่อนข้างมากมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81

ตารางที่ 6 วิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	421.540	210.770	4.904	.008
ภายในกลุ่ม	375	16116.960	42.979		
รวม	377	16538.500			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 6 พบว่า ระดับชั้นปีการศึกษา แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 (นักศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนที่สูงกว่า มีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 สูงกว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นเรียนที่ต่ำกว่า) และยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ต่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 3, 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 2 จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จากการวิเคราะห์การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons)

ตารางที่ 7 แสดงการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552
ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามชั้นปี

ระดับการรับรู้ภาวะวิกฤต ทางเศรษฐกิจ	ชั้นปีที่			
	2	3	4	รวม
ระดับที่ 3	8 (6.3%)	5 (4.0%)	6 (4.8%)	19 (5.0%)
ระดับที่ 4	94 (74.6%)	97 (77.0%)	81 (64.3%)	272 (72.0%)
ระดับที่ 5	24 (19.0%)	24 (19.0%)	39 (31.0%)	87 (23.0%)
รวม	126 (100.0%)	126 (100.0%)	126 (100.0%)	378 (100.0%)

จากตารางที่ 7 พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ในระดับที่ 5 (มากที่สุด)ถึง 39 คนหรือ31.0%ในจำนวน 126คนซึ่งชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 มีระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ในระดับ 5 (มากที่สุด)มี 24 คนหรือ 19.0%ในจำนวน 126 คนของชั้นปีซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะว่านักศึกษาชั้นปี4 เป็นชั้นปีที่กำลังจะจบการศึกษานักศึกษาจะสนใจในข่าวต่าง ๆ เพราะต้องเตรียมตัวที่จะไปทำงานหรือสอบเข้าเพื่อที่จะเรียนต่อจึงมีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจมากกว่าชั้นอื่น ๆ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของสุโท เจริญสุข (2520 : 45) ได้ให้ความเห็นว่าผู้ที่ผ่านการเรียนชั้นสูงก็ย่อมทำให้มีความรู้มาก เห็นมาก คิดมาก และทำมากกว่าเป็นธรรมดา ดังนั้นพัฒนาและอุดมคติจึงเป็นไปได้ดีกว่าคนที่มีการศึกษาระดับต่ำ

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ของนักศึกษา
เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ต่ำ	124	80	7
ปานกลาง	172	80	7
สูง	82	79	7

จากตารางที่ 8 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวน 82 คนมีภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552อยู่ในระดับ 4 (ค่อนข้างมาก) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 79 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีจำนวน 172 คนมีภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552อยู่ในระดับ 4 (ค่อนข้างมาก) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 80 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีจำนวน 124 คนมีภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 อยู่ในระดับ 4 (ค่อนข้างมาก) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 80

ตารางที่ 9 วิเคราะห์ความแปรปรวนของการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	67.877	33.938	.773	.462
ภายในกลุ่ม	375	16470.623	43.922		
รวม	377	16538.500			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 9 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 (นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่า มีการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 สูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่า) และเมื่อจำแนกเป็นระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 ของนักศึกษา แยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าเป็นดังตารางที่ 10 นี้

ตารางที่ 10 แสดงการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับการรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
ระดับที่ 3	7 (5.6%)	7 (4.1%)	5 (6.1%)	19 (5.0%)
ระดับที่ 4	83 (66.9%)	129 (75.0%)	60 (73.2%)	272 (72.0%)
ระดับที่ 5	34 (27.4%)	36 (20.9%)	17 (20.7%)	87 (23.0%)
รวม	124 (100.0%)	172 (100.0%)	82 (100.0%)	378 (100.0%)

จากตารางที่ 10 การรับรู้ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ของนักศึกษาเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลของการวิเคราะห์พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุภัทรา เสงวนิษฐ์ (2541 : 92) ที่ศึกษาภาวะการรับรู้เศรษฐกิจไทยของบิดามารดาและบุตรวัยรุ่น พบว่าบุตรวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ มีการรับรู้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้มาจากการที่เทคโนโลยีทางการสื่อสารที่เจริญทำให้ข่าวสารไร้พรมแดน ดังนั้นนักศึกษาจึงได้รับรู้ข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจจาก วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ตทำให้มีการรับรู้ภาวะทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ.2551-2552 ไม่ต่างกัน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	Sig.
ชาย	150	42.92	4.298	-3.301	.001
หญิง	228	44.37	4.089		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 11 พบว่านักศึกษาชายจำนวน 150 คนมีพฤติกรรมประหยัดโดยมีคะแนนเฉลี่ย 42.92 และนักศึกษาหญิงจำนวน 228 คนมีพฤติกรรมประหยัดโดยมีคะแนนเฉลี่ย 44.37 โดยนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมประหยัดมากกว่านักศึกษาชายที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 (นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมประหยัด มากกว่านักศึกษาชาย) และเมื่อจำแนกระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา แยกตามเพศ พบว่าเป็นดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

ระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ระดับที่ 1	0 (.0%)	2 (.9%)	2 (.5%)
ระดับที่ 2	126 (84.0%)	158 (69.3%)	284 (75.1%)
ระดับที่ 3	24 (16.0%)	68 (29.8%)	92 (24.3%)
รวม	150 (100.0%)	228 (100.0%)	378 (100.0%)

จากตารางที่ 12 นักศึกษาชายมีพฤติกรรมประหยัดระดับ 3 (สูง) มีจำนวน 24 คนหรือ 16.0% ระดับ 2 (ปานกลาง) มีจำนวน 126 คนหรือ 84.0% จากจำนวนนักศึกษาที่ศึกษา 150 คนและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมประหยัดระดับ 3 (สูง) มีจำนวน 68 คนหรือ 29.8% ระดับ 2 (ปานกลาง) มีจำนวน 158 คนหรือ 69.3% ระดับ 1 (ต่ำ) จำนวน 2 คนหรือ 0.9% จากจำนวนนักศึกษาที่ศึกษา 228 คน นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมประหยัดสูงมากกว่านักศึกษาชายคิดเป็น 13.8% ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของอำภา แสงกล้า (2536:85) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ กิตติวรรณ สิทธิเวทย์ (2534:63) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการปฏิบัติตนทางพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนหญิง มีการปฏิบัติตนทางพุทธศาสนาสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 พฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี

ระดับชั้นปี	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ชั้นปีที่ 2	126	43.57	4.17
ชั้นปีที่ 3	126	43.72	4.29
ชั้นปีที่ 4	126	44.09	4.24

จากตารางที่ 13 พบว่านักศึกษาทุกชั้นปีที่ทำการศึกษาระดับชั้นปีละ 126 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับพฤติกรรมประหยัดที่ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย 44.09 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีระดับพฤติกรรมประหยัดที่ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย 43.72 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีระดับพฤติกรรมประหยัดที่ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย 43.57

จากตารางที่ 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาแยกตามชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	17.730	8.865	.495	.610
ภายในกลุ่ม	375	6720.175	17.920		
รวม	377	6737.905			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 14 พบว่า ระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน จะมีคะแนนพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 (นักศึกษามีระดับชั้นเรียนที่สูงกว่า มีพฤติกรรมประหยัดไม่แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นเรียนที่ต่ำกว่า) และเมื่อจำแนกเป็นระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา แยกตามระดับชั้นปี เป็นดังตารางที่ 15 นี้

ตารางที่ 15 แสดงระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาแยกตามชั้นปี

ระดับพฤติกรรมประหยัด ของนักศึกษา	ชั้นปีที่			
	2	3	4	รวม
ระดับที่ 1	1 (.8%)	1 (.8%)	0 (.0%)	2 (.5%)
ระดับที่ 2	98 (77.8%)	93 (73.8%)	93 (73.8%)	284 (75.1%)
ระดับที่ 3	27 (21.4%)	32 (25.4%)	33 (26.2%)	92 (24.3%)
รวม	126 (100.0%)	126 (100.0%)	126 (100.0%)	378 (100.0%)

จากตารางที่ 15 นักศึกษาชั้นปีที่ 2,3,4 มีพฤติกรรมประหยัดในระดับ 3 (สูง) จำนวน 27 คนหรือ 21.4% จำนวน 32 คน หรือ 25.4% และ จำนวน 33 คนหรือ 26.2% ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2,3,4 มีพฤติกรรมประหยัดในระดับ 2 (ปานกลาง) จำนวน 98 คนหรือ 77.8% จำนวน 93 คนหรือ 73.8% และจำนวน 93 คนหรือ 73.8% ตามลำดับ นักศึกษาชั้นปีที่ 2,3,4 มีพฤติกรรมประหยัดในระดับ 2 (ปานกลาง)

จำนวน 284 คน หรือ 75.1% จากนักศึกษาทั้งหมดที่ทำการศึกษา พฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปี ซึ่งระดับชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน จะมีคะแนนพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สอดคล้องกับกวีณวุฒิ กลั่นไพฑูริย์ (2546:60) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรออมของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่าปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกัน (เพศ,อายุ,ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) มีพฤติกรรมกรออมไม่แตกต่างกัน ส่วน กิตติวรรณ สิทธิเวช (2534:63) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการปฏิบัติตนทางพุทธศาสนา พบว่านักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันของระดับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการปฏิบัติตนทางพุทธศาสนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 พฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ต่ำ	124	80	7
ปานกลาง	172	80	7
สูง	82	79	7

จากตารางที่ 16 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 124 คนมีระดับพฤติกรรมประหยัดอยู่ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 80 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางจำนวน 172 คนมีระดับพฤติกรรมประหยัดอยู่ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 80 และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 82 คนมีระดับพฤติกรรมประหยัดอยู่ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 79

ตารางที่ 17 วิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	67.877	33.938	.773	.462
ภายในกลุ่ม	375	16470.623	43.922		
รวม	377	16538.500			

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 17 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 6 (นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่า มีพฤติกรรมประหยัด มากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่า) และเมื่อจำแนกระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา แยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นดังตารางที่ 18 นี้

ตารางที่ 18 แสดงระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
ระดับที่ 1	0 (.0%)	2 (1.2%)	0 (.0%)	2 (.5%)
ระดับที่ 2	99 (79.8%)	129 (75.0%)	56 (68.3%)	284 (75.1%)
ระดับที่ 3	25 (20.2%)	41 (23.8%)	26 (31.7%)	92 (24.3%)
รวม	124 (100.0%)	172 (100.0%)	82 (100.0%)	378 (100.0%)

จากตารางที่ 18 พบว่าพฤติกรรมประหยัดระดับ 3 (สูง) ของนักศึกษาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง สูงมีพฤติกรรมประหยัด 20.2%หรือ25คน ,23.8% หรือ 41 คนและ 31.7% หรือ 26 คนตามลำดับ พฤติกรรมประหยัดระดับ 2 (ปานกลาง) ของนักศึกษาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง สูงมีพฤติกรรมประหยัด 79.8% หรือ 99 คน ,75.0 % หรือ 129 คน และ 68.3% หรือ 56 คนตามลำดับ พฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาไม่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับกวีวินุฒิ กลั่นไพฑูรย์ (2546:60) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร พบว่าปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกัน (เพศ, อายุ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) มีพฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา

ระดับการรับรู้ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ	ระดับพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษา			
	ระดับที่ 1	ระดับที่ 2	ระดับที่ 3	รวม
ระดับที่ 3	0 (.0%)	17 (4.5%)	2 (.5%)	19 (5.0%)
ระดับที่ 4	1 (.3%)	212 (56.1%)	59 (15.6%)	272 (72.0%)
ระดับที่ 5	1 (.3%)	55 (14.6%)	31 (8.2%)	87 (23.0%)
รวม	2 (.5%)	284 (75.1%)	92 (24.3%)	378 (100.0%)

จากตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ภาวะเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือทางบวก ค่าความสัมพันธ์ Pearson Correlation เท่ากับ .143 ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .005 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 7 (การรับรู้ภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดใน กลุ่มนักศึกษามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก) แสดงว่า การรับรู้ภาวะเศรษฐกิจในช่วง พ.ศ. 2551-2552 และพฤติกรรมประหยัดของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต่างก็ตระหนักและรับรู้

ถึงสถานการณ์ของประเทศที่กำลังอยู่ในขั้นวิกฤต และมีส่วนในการช่วยเหลือประเทศชาติ โดยช่วยกันประหยัดค่าใช้จ่าย ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชบา ภูสกุล (2535) ที่ศึกษาพบว่าพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ของประชาชน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าไม้ และงานวิจัยของบุญชัย รัตนวีระประดิษฐ์ (2532) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสาร ที่เกี่ยวกับกีฬาทางวิทยุโทรทัศน์ กับความสนใจของเยาวชน พบว่าการเปิดรับข่าวสารทางด้านกีฬา จากวิทยุ โทรทัศน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของเยาวชน และการศึกษาของ เกศรา พิทยภาณุ (2539) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมสิ่งแวดล้อมตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิวิมล ปานศรี (2538) ที่พบว่ากาเปิดรับข่าวสารการณรงค์จากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมกาใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัดของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

- กิตติวรรณ สิทธิเวทย์. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับการปฏิบัติตนทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา
- กันยา สุวรรณแสง. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์, 2532.
- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2538.
- กวิณวุฒิ กลั่นไพฑูรย์. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกาออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพันธิการพระนคร. ปรียญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2546. อัดสำเนา.
- จิราภรณ์ สุทธิสานนท์. การรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 9 . ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์ “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับกิจกรรมนอกหลักสูตรในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” วารสารสังคมศาสตร์ปริทัศน์ (ฉบับนิสิตนักศึกษา). ตุลาคม 2536.
- นิยะดา ชุณหวงค์ และนินนาท โอพารววุฒิ. พฤติกรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: บางกอกการพิมพ์, ม.ป.ป.
- ประดินันท์ อุปรนัย. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2532.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพ และสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์, 2543.
- ปวิรรต มโนรมชัชวาล. การปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพตามบทสฤษบัญญัติแห่งชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสมุทรปราการ. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- พจนา สุวรรณประทีป. การรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ , 2535.
- พิมลพรรณ สุทธิวงษ์. การรับทราบข่าวสารจากสื่อมวลชนกับการรับทราบข่าวสารการณรงค์จากสื่อมวลชน
จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการใช้น้ำอย่างประหยัดของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. อัดสำเนา.
- พรรณภัทร พานิชเจริญ. ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.
- พรพิมล จันทร์พลับ. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนครศรีอยุธยา : คณะ
เกษตรศาสตร์ บางพระ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาหันตรา , 2539.
- ไพลิน ศศิชนากรแก้ว. การเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. อัดสำเนา.
- รวมพร อุ๋นวรรณธรรม. ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ครู
และผู้ปกครอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยา. เศรษฐศาสตร์สำหรับประเทศกำลังพัฒนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2532.
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุนีย์ ชีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร, 2532.
- วริศรา วรลักษณ์. การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม และการป้องกันสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนและสื่อ
บุคคล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตอำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538. อัดสำเนา.
- ศานติ สุวรรณพัฒน์. การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางสังคม และการเมืองของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับ
ภาวะวิกฤตในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536. อัดสำเนา.
- ศศิวิมล ปาลศรี. การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้พลังงาน
ไฟฟ้าอย่างประหยัดของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538. อัดสำเนา.
- สนองศรี รุดดิษฐ์. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมด้านพรหมวิหารสี่ กับความสามารถในการเป็น
ผู้นำด้านการตัดสินใจแบบประชาธิปไตยของนิสิตมหาวิทยาลัย.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- สันทัด สินธุพันธ์ประทุม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเชื่อ และการปฏิบัติตามพระพุทธ
ศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัด
ชัยภูมิ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- สุชา จันทร์อม. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- สุภาพร โรจนรังสีธรรม. การศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพผู้บริโภคของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538. อัดสำเนา.
- สุนนต์ รัตนรังสิกุล. การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

สุรพงษ์ โสรณะเสถียร. การสื่อสารสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

อำภา แสงกล้า. การรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการบริโภคอาหารที่มีสิ่งปนเปื้อนและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

Cattell , Raymond Bernard. **Personality : A Systematic Theoretical and Factual Study.** New York : McGraw-Hill ,1950.

Coombs,Philip H. **Meeting the Basic Needs of the rural poor : The Integrated Community-based Approach.** New York : Pergamon Press , 1980.

Danison , E.F. **Why Growth Rate Differ.** Washington : Brooking , 1957.

Dyar , Nancy Alice. "Assessing the Environmental Attitudes and Behaviors of a Seventh Grade School Population," Doctoral Dissertation. University of California , 1975.

Erikson , Erik H. **Identity , Youth and crisis.** New York : w.w. Norton , 1968.

Goldenson , Robert and M. Longman. **Dictionary of Psychology and Psychaitry.** New York : Longman Inc. , 1984.

Gronlund , Norman E. **Sociomertry in the Classroom.** New York : Happer , 1959.

Guralnik , David. B. **Webster's New World Dictionary of the American Language.** SecondCollege Edition. 1 st ed. Cleveland , Whio : Prentice-Hall Press , 1986.

Hurlock , Elizabeth B. **Child Development .** 2nd ed. New York : McGraw-Hill , 1950.

Morgan , Clifford T. **Introduction to Psychology.** 2 nd ed. New York : Harcourt Brace and Company , 1957.

Zacher, Lawrence J. "A Study of Factors Affecting the Environmental Knowledge of Eleventh Grade Students in Montana," **Dissertation Abstracts International.** 35(8) : 4883-A;February, 1975.

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ <http://www.doae.go.th/report/SE/html/01.htm> 1 สิงหาคม 2552.

ทนง พิทยะ ข่าวเศรษฐกิจ อังคารที่ 21 ตุลาคม พ.ศ.2551 2:04น. <http://www.newswit.net/read/611659.html> 17 กรกฎาคม 2552.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร http://www.oae.go.th/ewt_news.php?nid=6582&filename=index 17 กรกฎาคม 2552.

โฆษิต ปั้นเปียนรัษฎ์ (กรุงเทพธุรกิจ 27 เม.ย. 2552) <http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2009q2/2009april27p6.htm> 12กรกฎาคม 2552.

วีรพงษ์ งามางกูร หนังสือพิมพ์ข่าวสด 2551. <http://www.khaosod.co.th/> 12 กรกฎาคม 2552.